

KHÔI PHỤC CHỨC TẾ LỄ CHO SỰ XÂY DỰNG CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

(Thứ 7 – Tiết một buổi sáng)

Sứ điệp 4

Thắp đèn và xông hương

Đọc Kinh văn: Xuất. 27:20-21; 30:7-8, 34-38; Thi. 141:2; Khải. 5:8; 8:3-4

I. Thắp đèn trong Nơi thánh biệt của Đức Chúa Trời là một chức vụ tế lễ, một sự phụng sự của các thầy tế lễ – Xuất. 27:20-21:

- A. Theo hình bóng, thắp đèn trong Nơi thánh biệt của Đức Chúa Trời cho thấy phương cách đúng đắn để chúng ta nhóm họp như những Cơ Đốc nhân:
1. Đèn tượng trưng là Trại nhóm họp, nơi Đức Chúa Trời gặp gỡ dân Ngài và phán với họ (Lê. 1:1), làm hình bóng cho các buổi nhóm của Hội thánh.
  2. Theo hình bóng, thắp đèn chỉ về phương cách đúng đắn để Hội thánh nhóm họp; phương cách đúng đắn để nhóm họp là thắp đèn, tức là phát ra ánh sáng – Lu. 11:33.
  3. Mọi điều chúng ta làm trong buổi nhóm – cầu nguyện, hát, ngợi khen và nói tiên tri – phải làm cho ánh sáng dâng lên.
- B. Cần có những người thánh biệt để thắp đèn thánh trong Nơi thánh – Xuất. 27:20-21; 30:7-8:
1. Thầy tế lễ là người tuyệt đối cho Đức Chúa Trời, hoàn toàn được Đức Chúa Trời sở hữu, sống và hoàn toàn dâng bản thể mình cho Đức Chúa Trời; trong mọi phương diện và trong mọi cách, mối quan tâm duy nhất của thầy tế lễ là Đức Chúa Trời – 1 Phi. 2:5, 9; Khải. 1:6; 5:9-10.
  2. Người thắp đèn là người được Đức Chúa Trời sở hữu, được dầm thấm Đức Chúa Trời và sống tuyệt đối cho Đức Chúa Trời – Xuất. 27:21:
    - a. Bất cứ điều gì một người như vậy nói và làm trong Nơi thánh đều là thắp đèn; tất cả hoạt động của người ấy đều là đang thắp đèn.
    - b. Khi các thầy tế lễ thánh phát ngôn trong các buổi nhóm Hội thánh, ánh sáng dâng lên, và Nơi thánh biệt được đầy dẫy ánh sáng – 1 Cô. 14:19; Mat. 5:15-16; Mác 4:21.
- C. Ánh sáng trong Nơi thánh không phải là ánh sáng tự nhiên cũng không phải ánh sáng nhân tạo, mà là ánh sáng thần thượng, ánh sáng thánh biệt, ánh sáng thật, tức là chính Đức Chúa Trời – Gi. 1:9; 1 Gi. 1:5; Khải. 21:23-24a:
1. Các Cơ Đốc nhân ngày nay bị chia rẽ bởi nhiều loại ánh sáng tự nhiên và nhân tạo – Ês. 50:10-11; 2 Cô. 11:14.
  2. Vì sự xây dựng Thân thể Đấng Christ, chúng ta cần sống và bước đi dưới ánh sáng thật và duy nhất, là ánh sáng của Đức Chúa Trời cứu chuộc và đang chiếu sáng – Khải. 21:23; 1 Gi. 1:5, 7; Êph. 5:8-9.
  3. Mục đích nhóm lại của các tín đồ là để Nơi thánh biệt của Đức Chúa Trời được thắp đèn bởi các thầy tế lễ có đủ phẩm chất, hầu cho chúng ta có thể thấy những phương diện khác nhau về Đấng Christ, được tượng trưng bởi các vật dụng trong Nơi thánh, và cũng thấy con đường dẫn vào Nơi chí thánh, vào trong các chiều sâu của Đấng Christ bên trong Đức Chúa Trời – Xuất. 25:23, 31; 30:1.
  4. Một vài yếu tố nhất định phải được thêm vào bất cứ khi nào chúng ta kinh nghiệm ánh sáng thực sự của đèn trong các buổi nhóm Hội thánh: hiện thân của Đức Chúa Trời Tam Nhất (giá đèn), bản chất thần thượng (vàng), nhân tính được nâng cao của Đấng Christ (tim đèn) và Linh của Đấng Christ (dầu) – Côl. 2:9; 2 Phi. 1:4; La. 1:3-4; 8:9.

5. Nhóm lại với nhau để thắp đèn bao gồm mọi phương diện thuộc linh của chúng ta trong đời sống Cơ Đốc.

II. Sứ mạng chính của chức tế lễ là xông hương – Xuất. 30:7-8:

- A. Thắp đèn được nối kết với việc xông hương – cc. 7-8:
  1. Bất kì lúc nào thầy tế lễ xông hương, họ cũng thắp đèn, và bất kì lúc nào thắp đèn, họ cũng xông hương.
  2. Bất kì khi nào đọc Lời (thắp đèn), chúng ta nên cầu nguyện; thắp đèn là đọc Lời, còn xông hương là cầu nguyện.
  3. Lời cầu nguyện đúng đắn là lời cầu nguyện ra từ ánh sáng qua việc đọc Lời; ánh sáng từ Lời sẽ soi sáng để chúng ta có những lời đúng đắn để cầu nguyện.
- B. Xông hương là vấn đề trung tâm của mọi sự trong đền tạm, nơi cư ngụ của Đức Chúa Trời.
- C. Xông hương hình bóng cho cầu nguyện – Thi. 141:2; Lu. 1:10-11; Khải. 5:8; 8:3-4:
  1. Xông hương tượng trưng cho sự cầu nguyện của chúng ta trong và với Đấng Christ phục sinh và thăng thiên.
  2. Loại cầu nguyện này, thực ra là Đấng Christ như sự thăng thiên của chúng ta đến Đức Chúa Trời qua Christ và với Christ, là một thức hương ngọt ngào dâng lên cho Đức Chúa Trời.
  3. Khói của hương cho thấy rằng hương bị đốt và bay lên Đức Chúa Trời cùng với lời cầu nguyện của các thánh đồ; điều này cho thấy rằng lời cầu nguyện của các thánh đồ có hiệu quả và được Đức Chúa Trời chấp nhận – c. 3.
  4. Lời cầu nguyện được dâng lên trong Christ và với Christ là thức hương chi phối sự ban phát ân điển của Đức Chúa Trời và thúc đẩy việc thi hành sự quản trị thần thượng.
- D. Dầu xức thánh tượng trưng cho Đấng Christ là Linh bao-hàm-tất-cả từ Đức Chúa Trời đến với chúng ta, trong khi hương tượng trưng cho Đấng Christ là lời cầu nguyện từ chúng ta đến với Đức Chúa Trời – Xuất. 30:23-25, 34-38:
  1. Vì sự giao thông hai chiều giữa Đức Chúa Trời Tam Nhất và chúng ta, chúng ta cần cả sự xức dầu của dầu thánh lẫn việc xông hương:
    - a. Sự xức dầu đem Đức Chúa Trời đến với chúng ta trong Christ và qua Christ để chúng ta được dự phần vào yếu tố thần thượng; hương là việc chúng ta đến với Đức Chúa Trời với Christ và là Christ trong sự cầu nguyện để Đức Chúa Trời vui hưởng.
    - b. Loại cầu nguyện này vừa làm thỏa lòng Đức Chúa Trời với thức hương ngọt ngào, vừa thực hiện gia tể của Đức Chúa Trời, tức sự quản trị của Đức Chúa Trời.
  2. Đức Chúa Trời thánh hóa chúng ta bằng dầu xức thánh để chúng ta có thể vui hưởng Linh tổng hợp, có thể làm thỏa lòng Đức Chúa Trời bằng sự cầu nguyện của chúng ta như là hương thánh, và thực hiện sự quản trị của Đức Chúa Trời.
- E. Thầy tế lễ là người xông hương; công việc của họ chủ yếu là xông hương:
  1. Thầy tế lễ là người xông hương ở bên trong để tiếp xúc với Chúa – cc. 7-8.
  2. Chúng ta cần học cách xông hương một cách tinh tế để dâng hương vị ngọt ngào lên cho Đức Chúa Trời.
  3. Khi chúng ta cầu nguyện theo cách biểu lộ Christ thì không chỉ chúng ta cầu nguyện mà Đấng Christ đang cầu nguyện bên trong chúng ta; chúng ta và Đấng Christ trở nên một bởi sự cầu nguyện, và lời cầu nguyện của chúng ta đối với Đức Chúa Trời là một hương thơm ngọt ngào dâng lên Ngài – Thi. 141:2:

- a. “Chính Christ là thức hương dâng Cha rày, / Luôn luôn hoàn hảo, Cha chấp nhận hoài; / Ước muốn lòng tôi, cầu xin hơn nữa, / Ngọt thẩm hương thơm lòng kính dâng Ngài” – Thánh ca 813.
- b. “Lời anh em đang kêu nài / Là hương dâng lên cho Ngài; / Đèn linh ta khêu sáng luôn đêm ngày, / Ngợi khen Chúa trong nơi này” – Thánh ca 791.

Trích lời chức vụ:

BA BƯỚC CẦU NGUYỆN CỦA THẦY TẾ LỄ

Ngày nay, nếu muốn trở thành những thầy tế lễ thật sự, chúng ta phải xông hương. Điều này có nghĩa là chúng ta phải cầu nguyện. Nhưng cầu nguyện không có nghĩa là chúng ta đến với Đức Chúa Trời và xin Ngài làm điều gì đó cho chúng ta. Sự cầu nguyện có ý nghĩa nhiều hơn như vậy. Trước hết, cầu nguyện là áp dụng Đấng Christ như các của lễ của chúng ta. Khi cầu nguyện với Đức Chúa Trời, chúng ta phải áp dụng Đấng Christ là của lễ chuộc tội, của lễ chuộc các sự mắc lỗi, cũng như là nhiều của lễ khác của chúng ta. Sau đó, chúng ta phải ăn Christ để vui hưởng Ngài và nhận lấy Ngài. Bởi Đấng Christ này với huyết cứu chuộc của Ngài mà chúng ta có thể vào trong hiện diện của Đức Chúa Trời. Khi ấy, chúng ta sẽ thốt ra điều gì đó từ bên trong – không phải từ tâm trí hay trạng thái tâm lý của chúng ta, mà là điều gì đó của Đấng Christ từ sâu bên trong linh chúng ta. Đây là sự cầu nguyện, và đây là cách để cầu nguyện.

Cầu nguyện có nghĩa là áp dụng Đấng Christ như mọi của lễ, vui hưởng Đấng Christ như sự nuôi dưỡng và thốt ra điều gì đó của Đấng Christ từ sâu bên trong. Sự biểu lộ này của Đấng Christ là thức hương ngọt ngào dâng lên Đức Chúa Trời, đem chúng ta vào trong Đức Chúa Trời và Đức Chúa Trời vào trong chúng ta. Kết quả là, chúng ta sẽ không chỉ được hòa quyện với Đấng Christ mà còn được hòa quyện với Đức Chúa Trời.

Mọi Cơ Đốc nhân đều biết rằng họ nên cầu nguyện. Tuy nhiên, dù họ luôn nói rằng mình nên cầu nguyện nhưng đáng tiếc là rất ít Cơ Đốc nhân biết ý nghĩa đúng đắn của sự cầu nguyện. Phương cách đúng đắn để cầu nguyện là áp dụng Đấng Christ như mọi của lễ, ăn và nhận lấy Đấng Christ như sự nuôi dưỡng đầy đủ của chúng ta, và sau đó phát ngôn đôi điều của Đấng Christ từ sâu bên trong. Đây là ba bước của sự cầu nguyện thật.

Ví như chúng ta thức dậy vào buổi sáng để cầu nguyện. Trước hết, chúng ta phải áp dụng Đấng Christ như mọi của lễ. Khi bắt đầu cầu nguyện, có thể chúng ta được thuyết phục sâu xa rằng mình đây tội lỗi. Ngay lập tức, chúng ta phải áp dụng Christ là của lễ chuộc các sự mắc lỗi hoặc của lễ chuộc tội của chúng ta. Chúng ta phải cầu nguyện: “Cha ơi, con đây tội lỗi, nhưng con tạ ơn Ngài biết bao vì Đấng Christ giờ đây là của lễ chuộc tội của con, và ngay lúc này Đấng Christ là của lễ chuộc các sự mắc lỗi của con. Con chỉ đến với Ngài cùng với Đấng Christ như của lễ chuộc tội và của lễ chuộc các sự mắc lỗi của con”. Nếu không cầu nguyện như vậy, chúng ta không bao giờ có thể bước vào Nơi chí thánh. Đây là lý do tại sao nhiều Cơ Đốc nhân vẫn cầu nguyện ở ngoài linh. Họ không bao giờ có thể vào trong linh, là Nơi chí thánh, vì họ không áp dụng Đấng Christ như tất cả các của lễ khác nhau.

Trong việc tiếp xúc Đức Chúa Trời, chúng ta phải học tập áp dụng Đấng Christ như nhiều của lễ. Điều này bao gồm sự xưng nhận của chúng ta với Đức Chúa Trời. Chúng ta phải xưng nhận rằng mình thiếu hụt trong vấn đề này và vấn đề kia, sai lầm trong điều này và điều kia. Chúng ta cũng cần xưng nhận mọi điểm yếu của mình. Chính lúc xưng nhận tất cả những điều này, chúng ta áp dụng Christ là của lễ chuộc tội và của lễ chuộc các sự mắc lỗi, của lễ bình an, của lễ bột mịn và của lễ thiêu.

Thứ hai, chúng ta cần vui hưởng Christ trong hiện diện của Đức Chúa Trời. Đôi khi chúng ta có thể vui hưởng Christ bằng cách đọc Lời Ngài. Chúng ta nhận lấy Christ qua Lời bằng cách cầu nguyện, đọc-cầu nguyện Lời và vui hưởng Ngài trước mặt Đức Chúa Trời.

Thứ ba, từ bên trong chúng ta phát ngôn và biểu lộ điều gì đó của Đấng Christ. Khi cầu nguyện như vậy, không chỉ chúng ta đang cầu nguyện mà Đấng Christ cũng đang cầu nguyện bên trong chúng ta. Chúng ta và Christ, Christ và chúng ta, trở nên một bởi sự cầu nguyện. Khi ấy, sự cầu nguyện của chúng

ta với Đức Chúa Trời là thức hương ngọt ngào dâng lên Ngài. Chúng ta càng cầu nguyện bằng cách dâng hương như vậy, vinh hiển của Đức Chúa Trời càng đổ xuống. Hương càng dâng lên, vinh hiển càng đổ xuống. Đây là sự giao tiếp thật, sự thông công thật và là sự tương giao thật. Sự cầu nguyện là thức hương dâng lên cho Đức Chúa Trời, và vinh hiển tức ánh sáng của Đức Chúa Trời sẽ chiếu xuống trong chúng ta. Cuối cùng, chúng ta sẽ đầy dẫy Christ và đậm thấm vinh quang Sê-ki-na của Đức Chúa Trời.

Cầu nguyện cách đúng đắn không chỉ là xin Chúa làm điều này điều kia cho chúng ta. Chúng ta phải đến với Chúa, áp dụng Christ là các của lễ khác nhau, vui hưởng Christ là sự nuôi dưỡng đầy đủ của chúng ta, và rồi phát ngôn đôi điều của Christ từ bên trong như hương thơm tỏa ra ngọt ngào dâng lên Đức Chúa Trời. Chỉ loại cầu nguyện này mới đem vinh quang Sê-ki-na của Đức Chúa Trời vào trong chúng ta. Khi ấy, chúng ta sẽ vui hưởng Christ trong hiện diện của Đức Chúa Trời.

Loại cầu nguyện này cần có thời gian. Chúng ta phải dành thời giờ trong hiện diện của Chúa để dâng của lễ và xông hương. Việc xông hương thật sự mất nhiều thời gian, nhưng cảm nhận sâu trong tôi là các Cơ Đốc nhân ngày nay không cần bất cứ điều gì khác. Điều chúng ta cần là chức tế lễ với chức năng của thầy tế lễ, đó là xông hương qua tất cả các của lễ. Nếu tất cả anh chị em đọc đến đây... mà thực hành chức tế lễ này hằng ngày, thì toàn bộ tình trạng của Hội thánh ngày nay sẽ được thay đổi. Chúng ta cần phải đổi những thời giờ thảo luận thành thời giờ xông hương. Chỉ nói rằng chúng ta phải cầu nguyện thôi thì chưa đủ. Không chỉ là cầu nguyện mà còn là xông hương. Chúng ta phải học cách áp dụng Christ, vui hưởng Christ, và phát ngôn đôi điều của Christ. Đây là sự cầu nguyện đúng đắn của chức tế lễ. (*Tuyển tập Witness Lee, 1966, tập 1, "Chức tế lễ", tr. 556-558*)

PHẦN TRUNG TÂM CỦA ĐỀN TẠM

Trong chương cuối, chúng ta thấy sứ mạng chính của chức tế lễ là xông hương. Chúng ta cần được ấn tượng rằng xông hương là vấn đề trung tâm của mọi sự trong đền tạm, nơi cư ngụ của Đức Chúa Trời. Chúng ta biết có sân ngoài và sau đó là đền tạm với Nơi thánh và Nơi chí thánh. Trong Nơi chí thánh có Hòm Giao Ước, hình bóng cho Đấng Christ, và tại chính Hòm Giao Ước này, Đức Chúa Trời gặp dân của Ngài. Đây là nơi mà con người có thể gặp Đức Chúa Trời. Rồi có giá đèn, bàn bánh trần thiết và bàn thờ xông hương bằng vàng để thầy tế lễ xông hương. Đây là những vật dụng bên trong đền tạm. Còn hai vật dụng khác bên ngoài đền tạm, ở sân ngoài, là thùng rửa và bàn thờ dâng của lễ thiêu.

Nếu xem sơ đồ đền tạm với tất cả các vật dụng này, chúng ta sẽ thấy bàn thờ xông hương chính là trung tâm của toàn bộ đền tạm. Đó chính là trung tâm trong sự xây dựng của Đức Chúa Trời, nơi cư trú của Đức Chúa Trời. Bàn thờ xông hương là để con người gặp được Đức Chúa Trời tại Hòm Giao Ước.

Bởi đó, chúng ta nhận thấy rằng mọi thứ trong đền tạm đều vì bàn thờ xông hương. Bàn thờ dâng của lễ, thùng rửa, bàn bánh trần thiết và giá đèn, tất cả đều vì bàn thờ xông hương, và bàn thờ xông hương là để con người tiếp xúc với Đức Chúa Trời tại Hòm Giao Ước.

Tất cả những điều này là một sự báo trước, là bóng về Hội thánh. Đền tạm là hình bóng về Hội thánh như nơi cư trú của Đức Chúa Trời giữa vòng con người. Ngày nay, Hội thánh là đền tạm thật cho Đức Chúa Trời. Trong Hội thánh, có thực tại của Đấng Christ là Hòm Giao Ước mà trong đó, dựa trên đó, và bởi đó Đức Chúa Trời có thể gặp con người và con người có thể gặp Đức Chúa Trời. Trong Hội thánh, con người có thể gặp Đức Chúa Trời dựa trên Đấng Christ, trong Đấng Christ và bởi Đấng Christ. Nhưng điều này được thực hiện như thế nào? Điều này chỉ có thể được thực hiện khi có bàn thờ dâng của lễ, bàn bánh trần thiết để cung ứng sự sống, và giá đèn để chiếu sáng. Tất cả các vật dụng này đều vì sự xông hương mà qua đó con người có thể gặp được Đức Chúa Trời trong Christ.

THÁP ĐÈN VÀ XÔNG HƯƠNG

Bây giờ, chúng ta cần thấy rằng giá đèn cũng có điều gì đó liên quan đến việc xông hương. Không chỉ bàn thờ mà việc thắp đèn cũng được kết nối với việc xông hương. Chúng ta đã đọc qua [Xuất Ai Cập Kí 30:7-8] cho thấy bất kì lúc nào thầy tế lễ xông hương, họ cũng thắp đèn, và bất kì lúc nào thắp đèn, họ cũng xông hương. Điều này có nghĩa là bất kì khi nào đọc Lời (thắp đèn), chúng ta phải cầu nguyện (xông

huong). Xông hương nghĩa là cầu nguyện, và thấp đèn nghĩa là tiếp xúc với Lời. Lời của Đức Chúa Trời là ánh sáng, nên bất kì lúc nào tiếp xúc với Lời, chúng ta đang thấp đèn. Đọc và cầu nguyện phải trở nên một. Chúng phải được hòa quyện với nhau như một. Khi thầy tế lễ thấp đèn, họ cũng phải xông hương.

Nếu không thấp đèn, các thầy tế lễ sẽ xông hương trong bóng tối. Điều này có nghĩa là nếu không đọc Lời, chúng ta sẽ cầu nguyện trong sự tối tăm, cầu nguyện cách đại dột. Vì không có ánh sáng nên chúng ta ở trong tối tăm. Nếu không thấp đèn thì không có sự soi sáng. Điều này cho chúng ta thấy hễ khi nào sắp cầu nguyện, trước hết chúng ta phải tiếp xúc với Lời của Đức Chúa Trời. Khi đọc Kinh Thánh, chúng ta thấp đèn và ở trong sự sáng. Lúc ấy chúng ta sẽ biết cách cầu nguyện. Nếu không, bất cứ điều gì chúng ta cầu nguyện đều sẽ ở trong sự tối tăm.

Nhiều lần chúng ta cầu nguyện cách thiên nhiên theo quan niệm của mình vì chúng ta không được soi sáng bởi Lời. Loại cầu nguyện này sẽ không được chấp nhận như một của lễ cho Đức Chúa Trời. Khi đến tiếp xúc với Chúa, chúng ta phải sợ hãi và run rẩy. Chúng ta biết rằng các tội của mình đã được làm sạch, nhưng nếu trước hết không tiếp xúc với Lời để nhận được ánh sáng, chúng ta có thể cầu nguyện cách thiên nhiên theo tính khí của mình. Đây là loại cầu nguyện xúc phạm Chúa. Sẽ không có một hương thơm ngọt ngào để dâng cho Ngài. Vì vậy, trước khi cầu nguyện, chúng ta phải đọc Lời để được soi sáng. Chúng ta cần phải thấp đèn. (*Tuyển tập Witness Lee, 1966, tập 1, tr. 562, 564*)

SỰ SÁNG RA TỪ SỰ SỐNG

Bàn bánh trần thiết là vì giá đền bởi vì bàn bánh thì cho sự sống còn giá đền thì cho ánh sáng. Giăng 1:4 chép: “Trong Ngài có sự sống, và sự sống này là sự sáng của loài người”. Sự sống là sự sáng. Tại bàn bánh trần thiết có sự cung ứng sự sống, và từ sự sống này mà sản sinh ánh sáng. Sự sáng đến từ sự sống. Càng vui hưởng nguồn cung ứng sự sống, chúng ta càng ở trong sự sáng. Sự sống sản sinh ánh sáng. Nếu không dự phần và vui hưởng Christ là nguồn cung ứng sự sống, chúng ta sẽ ở trong tối tăm. Khi được đầy nguồn cung ứng sự sống của Christ, chúng ta sẽ có ánh sáng. Sự vui hưởng nguồn cung ứng sự sống sẽ ban cho ánh sáng.

Một số người nhận được ánh sáng khi đọc Kinh Thánh, nhưng điều này còn tùy thuộc vào mức độ vui hưởng sự sống. Càng có sự sống, chúng ta càng nhận được ánh sáng từ Kinh Thánh. Càng lớn lên và trưởng thành trong sự sống, chúng ta càng nhận được sự sáng. Sự sáng tùy thuộc vào sự lớn lên của sự sống. Càng vui hưởng Christ là nguồn cung ứng sự sống, chúng ta càng nhận được sự sáng.

Để xông hương phải có ánh sáng, và để có ánh sáng phải có nguồn cung ứng sự sống. Muốn xông hương cách đúng đắn, chúng ta cần ánh sáng, nhưng để có ánh sáng, chúng ta cần có sự sống. Chúng ta phải học cách ăn Christ như bánh trần thiết, tức nguồn cung ứng sự sống. Không đơn giản để nhận lấy Ngài một lần đủ cả; chúng ta phải ăn Ngài liên tục, hằng ngày. Chúng ta không bao giờ có thể tốt nghiệp việc ăn Christ. Chúng ta phải liên tục ăn để nhận lấy nguồn cung ứng sự sống. Nguồn cung ứng sự sống mà chúng ta nhận được sẽ trở nên sự sáng. Sự sống là sự sáng, và sự sáng này cần thiết để xông hương dâng lên Đức Chúa Trời. Việc xông hương phụ thuộc vào sự sáng, và sự sáng phụ thuộc vào nguồn cung ứng sự sống.

LỜI CẦU NGUYỆN ĐƯỢC CHẤP NHẬN

Buổi sáng khi thức dậy, điều đầu tiên chúng ta phải làm là cầu nguyện. Nhưng nếu muốn có lời cầu nguyện đúng đắn được Đức Chúa Trời chấp nhận, có hương thơm ngọt ngào với điều gì đó của Christ trong lời cầu nguyện đó, thì chúng ta không thể bắt đầu cầu nguyện ngay được. Con đường không thẳng tắp như vậy. Trước hết, chúng ta phải áp dụng huyết. Nói cách khác, chúng ta phải đến bên bàn thờ dâng của lễ để xưng nhận mọi sự thiếu hụt, tội phạm và sự ô uế của mình. Sau khi xưng nhận hết những điều này, chúng ta phải áp dụng huyết để được làm sạch.

Khi xưng nhận và áp dụng huyết, chúng ta sẽ vui hưởng Christ là sự nuôi dưỡng của mình. Đấng Christ cứu chuộc sẽ trở nên bánh trần thiết để cung ứng, nuôi dưỡng và cho chúng ta ăn. Khi vui hưởng Christ bằng cách ăn Ngài như vậy, chúng ta được thỏa mãn. Tự phát từ sự thỏa mãn bên trong này, có điều gì đó

chiếu ra và soi sáng. Đây là sự chiếu sáng của đèn. Khi đó, chúng ta biết nói gì và bày tỏ điều gì với Đức Chúa Trời. Bằng cách này, bất kì điều gì chúng ta nói với Đức Chúa Trời đều là thức hương ngọt ngào. Điều đó sẽ tuôn ra từ Linh với Christ là yếu tố ngọt ngào và thơm ngát. Lời cầu nguyện của chúng ta sẽ là thức hương dâng lên Đức Chúa Trời.

Tôi không có ý định giảng cho anh chị em về hình bóng học. Gánh nặng của tôi là chỉ ra cho anh chị em phương cách đúng đắn để tiếp xúc Đức Chúa Trời. Đây không phải là một loại dạy dỗ, nhưng là một hướng dẫn chắc chắn chỉ ra cho anh chị em phương cách đúng đắn để tiếp xúc Đức Chúa Trời, vui hưởng và kinh nghiệm tất cả những sự giàu có của Đấng Christ trong hiện diện của Đức Chúa Trời.

Giờ đây chúng ta đã thấy phương cách, chúng ta phải bắt đầu với bàn thờ dâng của lễ bằng việc xưng nhận. Mỗi lần vào trong Nơi thánh, thầy tế lễ không thể thoát khỏi bàn thờ dâng của lễ. Chúng ta không thể nói rằng hôm qua chúng ta đã bước qua, nên hôm nay chúng ta không cần đến nó nữa. Không, hôm qua chúng ta đã bước qua, và hôm nay chúng ta vẫn cần nó. Hễ khi nào vào trong Nơi thánh, chúng ta không những cần phải chạm đến bàn thờ dâng của lễ mà còn phải lưu lại đó. Chúng ta phải ở lại đó để áp dụng huyết hầu cho Đấng cứu chuộc trở thành sự vui hưởng của chúng ta. Chỉ cần xưng nhận những tội phạm, những thất bại, những lỗi lầm, những việc làm sai quấy, những thiếu hụt, những điểm yếu của chúng ta, và áp dụng huyết của Đấng Christ làm sạch chúng ta, ngay lập tức chúng ta sẽ có cảm nhận bên trong rằng Đấng Christ cứu chuộc đã trở nên sự vui hưởng và sự nuôi dưỡng bên trong chúng ta.

Khi chúng ta ăn Ngài như vậy, Ngài trở nên bánh trần thiết của chúng ta. Đây là bàn ăn và bàn ăn có nghĩa là bữa tiệc. Chúng ta phải ở đây để vui hưởng Christ một lúc. Chúng ta đừng nên bắt đầu cầu nguyện quá nhanh, nhưng trước hết phải ăn Christ. Sau đó, sự nuôi dưỡng này, tức là Đấng Christ mà chúng ta đã nhận vào, phải được chúng ta tiêu hóa. Điều này phải mất một khoảng thời gian.

Sau khi vui hưởng bữa tiệc tại bàn, Đấng Christ là sự nuôi dưỡng sẽ đem chúng ta đến với giá đèn. Sự nuôi dưỡng của Đấng Christ là sự sống sản sinh ra ánh sáng mà chúng ta cần. Điều gì đó bên trong soi sáng chúng ta và đem chúng ta vào trong hiện diện của Đức Chúa Trời. Khi ấy, bất cứ điều gì chúng ta bày tỏ đều đến từ Christ. Đó là hương thơm từ các phương diện khác nhau của Đấng Christ ngọt ngào. Khi chúng ta đồng hóa Đấng Christ vào trong bản thể mình, chúng ta sẽ có đôi điều ngọt ngào và quý giá từ Christ để nói với Đức Chúa Trời. Khi đó, lời cầu nguyện của chúng ta ở trên bàn thờ xông hương bay lên đến cõi trời được Đức Chúa Trời chấp nhận. Đây là lời cầu nguyện được chấp nhận.

SỬA SOẠN ĐÈN

Giá đèn cho chúng ta ánh sáng bằng cách đốt dầu, nhưng việc đốt dầu là cả một vấn đề. Giá đèn cần có tim đèn để đốt dầu tạo ra ánh sáng. Tôi e rằng một số người trẻ không biết tim đèn là gì. Tim đèn là một bó sợi chỉ mềm, bện xoắn với nhau, được dùng để dẫn dầu trong đèn hoặc sáp nóng chảy của một ngọn nến được đốt cháy.

Giá đèn là một khối vàng ròng. Bàn bánh trần thiết được làm từ vàng và gỗ, giống như bàn thờ xông hương. Thậm chí Hòm Giao Ước cũng được làm từ cả vàng lẫn gỗ. Trước kia tôi nghĩ rằng giá đèn chỉ toàn bằng vàng, không có gì khác. Nhưng gần đây Chúa cho tôi thấy rằng ngay cả giá đèn cũng không chỉ bằng vàng mà thôi. Nếu chỉ toàn bằng vàng, nó sẽ không cháy và cho chúng ta ánh sáng. Giá đèn phải có điều gì đó của sự sống thực vật, rất mềm, mỏng và mịn để làm tim đèn. Không có tim đèn, làm sao giá đèn vàng có thể cháy sáng? Vàng cần có điều gì đó từ sự sống thực vật để cho ánh sáng. Vàng, tim đèn, cộng thêm dầu, sẽ cho ánh sáng.

Khi còn trẻ, chúng tôi luôn sử dụng đèn dầu hoặc là nến. Luôn có nan đề đối với tim đèn. Khi tim đèn bị cháy đen, nó trở thành than. Tim đèn bị cháy đen thành than này được gọi là tàn. Tàn đèn phải bị cắt ra khỏi phần còn lại của tim đèn. Vì vậy, trong Xuất Ai Cập Ký chương 25 có khay đựng tàn đèn và kéo bắt tim đèn. Các thầy tế lễ dùng kéo gấp tàn đèn ra và tất cả những tàn đèn này đều được cho vào khay đựng.

Đôi khi chúng ta vui hưởng Christ như nguồn cung ứng sự sống, và sự vui hưởng ấy thật sự đem chúng ta vào trong sự sáng. Thế nhưng, vẫn không có ánh sáng. Vì tim đèn đã bị cháy đen. Nó bị cháy xém, quá cũ kĩ, và bị đốt thành than. Sửa soạn đèn là cắt bỏ hay gấp ra tất cả những phần cháy đen của tim đèn.

Giá đèn hoàn toàn được làm từ vàng. Vàng tượng trưng cho bản chất thần thượng, và tim đèn tượng trưng cho bản chất con người đã được tinh luyện. Không những chỉ là bản chất con người, mà là bản chất con người đã được tinh luyện. Khi bản chất con người đã được tinh luyện hợp tác với bản chất thần thượng và dầu, thì sẽ có ánh sáng. Nhưng đôi khi, bản chất con người trở nên quá cũ kĩ và bị cháy xém, nó sẽ không cho hiệu quả tốt lắm. Nó cần được cắt, tia và được gấp ra.

Khi tiếp xúc với Chúa, khởi đầu, chúng ta phải ở lại nơi bàn thờ dâng của lễ để xưng nhận những thất bại của mình và áp dụng huyết. Điều này rất tốt, vì sẽ làm chúng ta vui hưởng Christ và đưa chúng ta đến bàn để ăn Christ và nhận lãnh sự nuôi dưỡng. Khi ấy, nguồn cung ứng sự sống sẽ mang đến cho chúng ta ánh sáng. Nhưng nhiều lần khi ở dưới sự soi sáng, chúng ta thấy có điều gì đó quá cũ kĩ. Không cần phải làm sạch hay tẩy sạch, nhưng cần được tia ra, gấp ra và cắt đi. Hôm qua nó vẫn còn là một tim đèn tốt, nhưng sáng nay nó đã bị cháy xém rồi.

Cách đây ba năm, một số anh chị em là những tim đèn tươi mới, nhưng hôm nay đã bị cháy đen như than củi. Năm tuần trước, một số chị em tươi mới như những tim đèn mới mẻ, nhưng bây giờ đã bị cháy đen. Bây giờ họ không còn là những tim đèn đúng đắn. Họ cần được kẹp gấp ra và được cắt tia. Họ không cần huyết; họ cần bỏ đi tất cả tàn đèn. Rồi họ sẽ trở thành những tim đèn tươi mới để ban ra ánh sáng tươi mới. Thậm chí có lẽ hôm qua tôi rất tươi mới, như một tim đèn đúng đắn dùng để đốt dầu và chiếu sáng, nhưng sáng hôm nay tôi đã bị cháy xém. Tôi đã trở thành một tim đèn bị cháy đen, quá cũ kĩ không thể cho ánh sáng đúng đắn.

CHÂM DẦU VÔ ĐÈN

Cắt tia tàn đèn có nghĩa là *sửa soạn* đèn, còn cung cấp thêm dầu vào có nghĩa là *châm dầu* vô đèn. Buổi sáng, sau một đêm đèn được đốt lên, thầy tế lễ lại phải sửa soạn đèn, tức là phải cắt bỏ tất cả tàn đèn để loại bỏ phần cháy đen của tim đèn. Sau đó vào buổi tối, họ phải châm dầu vô đèn bằng cách đổ đủ dầu vào đèn. Nếu thiếu dầu thì đèn sẽ tắt.

Đôi khi tim đèn thì mới nhưng dầu lại thiếu. Vì vậy, không những chúng ta cần sửa soạn đèn mà còn phải châm dầu vô đèn. Không những chúng ta cần cắt bỏ tàn đèn mà còn cần châm thêm dầu. Vì dầu tượng trưng cho Linh, nên điều này có nghĩa là chúng ta cần nhiều Linh hơn nữa để có thể đốt cháy.

Nếu chúng ta đem tất cả những điều này đến với Chúa, tôi tin rằng Linh dẫn đường sẽ cho chúng ta thấy mọi nan đề của chúng ta. Chúng ta không thể hành động quá nhanh; vì không có đường tắt. Chắc chắn là Chúa thì sẵn sàng, nhưng chúng ta không thể quá nhanh vội. Chúng ta phải ở lại bàn thờ dâng của lễ, đi một vòng đến bàn bánh trần thiết để vui hưởng Chúa là thực phẩm của chúng ta một lúc. Rồi chúng ta lại đi một vòng đến với đèn. Đôi khi chúng ta phải sửa soạn đèn để loại bỏ những phần cháy đen của tim đèn, và đôi khi chúng ta phải châm thêm dầu. Sau đó sẽ có ánh sáng đúng đắn, đầy đủ. Rồi chúng ta sẽ biết cách để nói điều gì với Chúa và được Đức Chúa Trời chấp nhận.

Những sự thiếu hụt, những tội phạm và những sự thất bại phải được xưng nhận, và huyết phải được áp dụng. Phần cũ kĩ, cháy xém của tim đèn phải được cắt bỏ. Chúng ta phải là một tim đèn sạch, và chúng ta phải quan tâm đến việc thiếu dầu. Khi ấy, chúng ta sẽ có đèn với tim đèn đúng đắn và có đủ dầu. Điều này sẽ cho ánh sáng và dưới ánh sáng được cung ứng này, chúng ta sẽ biết cách cầu nguyện. Bằng cách này, chúng ta sẽ bước vào trong hiện diện của Đức Chúa Trời. (*Tuyển tập Witness Lee, 1966, tập 1, “Chức tế lễ”, tr. 572, 573-574, 576-578*)